

PŘÍBĚH

TROLL ZE SJÓGVU

O lidech, kteří se neustále věnují stejné práci, se na Faerských ostrovech říká: Ten je jak troll ze Sjógvu — pořád čese šedou vlnu.

Jednoho dne vlny přihnaly do zátoky Lambavík velkou dánskou válečnou loď, trojtěžník Norský lev, který v rozbouraném moři ztroskotal. Posádku se podařilo zachránit a náklad moře vyplavilo na břeh.

Jeden námořník z Norského lva se v Sjógvu usadil a zamiloval se do hospodářovy dcery. Požádal ji o ruku, ale ona ho odmítla. Zhrzený nápadník prohlásil, že si dívka na své odmítnutí ještě vzpomene a že ji od tohoto dne už nebude na světě provázet štěstí. Potom odjel, ale brzy nato si lidé všimli, že se ve velkém kameni nedaleko osady — říkalo se mu Chřestící kámen — zabydlel troll. Za soumraku, ještě předtím, než se v domech rozžehla světla, se potajmu vkrádal na statek a sedával ve výklenku ve světnici nebo u ohniště a bez ustání česal šedou vlnu. Na hlavě míval kápi obrácenou naruby. Dokázali ho však spatřit jen jasnozřiví lidé.

Dívka se třikrát vdala. První dva muži zemřeli krátce po svatbě. S třetím žila rok a narodila se jim dcera, ale pak muž také zemřel. Dcera rostla do krásy a ucházela se o ni spousta mladíků. Lákala je také myšlenka na získání statku. Všichni však beze stopy zmizeli a nikdo o nich už nikdy neslyšel. Pokaždé, když přišel nějaký nápadník a pozdravil, otevřela mu dívčina matka a vyzvala ho, aby se posadil na špalek u dveří. Následujícího rána byl muž pryč. Lidé se

pověsti

o mizejících nápadnících brzy dozvěděli a říkalo se, že na Sjógvu není něco v pořádku. Žádat o dívku už pak nikdo nechtěl.

Mocný čaroděj Rasmus z Oyri na ostrově Borðoy, syn proslulého čaroděje Guttorma z Múli, poradil svému synu Jógvanovi, aby se šel o dívku ze Sjógvu ucházet. On prý pojede s ním a sám pro něj o její ruku požádá. Trolle se prý není proč bát. Vypravili se tedy na cestu. Když přistáli, Rasmus s Jógvanem vystoupali ke statku a otec poradil synovi:

„Nesedej si na špalek u dveří, sedni si dovnitř!“ Staré faerské přísloví totiž praví, že ten, kdo sedává u dveří, začne brzy mít dlouhou chvíli a odejde. Tomu, co sedává uvnitř, naopak hostitelé říkají: „Zlatíčko, ty u nás asi chvíli pobudeš.“

Pozdravili a vstoupili do domu. Vdova je vyzvala, aby se posadili, a přisunula k Jógvanovi špalek. On si to však namířil doprostřed světnice, zatímco Rasmus šel k výklenku, kde seděl troll.

„Česeš vlnu jako obvykle,“ pravil Rasmus.

„Tady sedím a budu tu dál sedět a česat,“ odvětil troll.

„Ne, tentokrát už jsi dočesal,“ odpověděl mu Rasmus.

Troll si pomyslel, že z návštěvy čaroděje Rasmuse z Oyri jistě nekouká nic dobrého. Vyskočil a chystal se utéct, ale Rasmus ho popadl a táhl vši silou ven, a nepoolevil, dokud ho nezahnal až pod Chřestící kámen.

Toho večera se strhla prudká bouře, blýskalo se a hřmělo. Do Chřestícího kamene udeřil blesk a kámen pukl. Trollovi se podařilo uprchnout a stáhl se do Šedého kamene na Saltnesu.

WEB: www.volny.cz/sihahasapa
vyslo: 6. 4. 2022

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihahasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

387

SIHÁČEK

duben 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

23. 3. — bylo teplo, na teploměru bylo kolem dvaceti stupňů. Schůzku jsme začali venku a dokončili v klubovně.

V dlouhodobé hře jsme začali putování - vyhnutím se dánským celníkům. Vždy ve dvojicích jsme projížděli oklikou. Čas byl důležitý. Stále venku jsme vzali do rukou »lacrossové pátky« a osvěžili si jejich ovládání. Nejprve jsme si přihrávali, a potom sehráli, tři proti třem, krátký zápas.

Pak jsme vyrobili hřiště a zahráli si »hu-tu-tu-tu«. Před přesunutím do klubovny jsme posbírali vše ze zahrady a uklidili.

V klubovně jsme si vyzkoušeli další sadu šifer. Na dnešek jsme luštili šifry se změnou - posunutá abeceda, obrácená morseovka a čísla místo písmen. I tentokrát se všem docela dařilo.

Před závěrem jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu.

30. 3. — bylo pod mrakem a před začátkem schůzky začalo jemně pršet. Schůzku jsme strávili v klubovně.

V dlouhodobé hře jsme vpluli do moře Sveů (to jsou dnešní Švédové) — věnovali jsme se důležitosti kapes. Na tácu, pod tácem, byl připraven »obvyklý« obsah kapes. Minutu si všichni prohlíželi, potom jsme zakryli a každý musel napsat vše, co si zapamatoval. Někteří mají paměť lepší, někteří, zvláště mladší kluci se nedokáží soustředit tak, aby dokázali napsat více věcí, které viděli.

Potom jsme vytáhli šátky, a střídali jsme se v roli »Ježibaby« pro někoho byla role slepé babice celkem náročná. Způsob lovu lupičů však zvládli všichni.

Následovala samo-organizační část. Byl určen vedoucí (Viki), ostatní ji měli bez odmlouvání poslouchat. Cílem bylo »Získání hesla«. Odnášeli jste puky, prostranství bylo posypané křupkami, to aby byli neopatrní slyšet. Občas jsem někoho trefil, občas zaslechl tiché chroupání. Heslo bylo POCHODOVÝ ÚHEL.

Po ne úplně krátkém pátrání o co jde vyslovil Seba jediný správně: **AZIMUT**.

Rozdali jsme si buzoly a připomněli si, k čemu slouží a jak s nimi pracovat. Hlavní dogma »Na sever«, popisující to, kam ukazuje střelka, jsme doplnili popisem kolečko s čísly. Na závěr jsme si zopakovali jak je to s mapou, a jaký je rozdíl proti GPS zařízením. Protože se čas naplnil, uklidili jsme a šli k domovům.

